ΕΤΟΣ Α'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1888 ΑΡΙΘ. 49

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις **Βίλμπερ** καὶ **Μπέκ**.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Χορὸς Κυριῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν τοῖς δημοτικοῖς Παρθεναγωγείοις.—Ἡ Γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγῳδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφοῦς Λεοντιάδος) —Κάρμεν Σύλβα (ὑπὸ κ. Μαρίας Α. Μαυρογορδάτου).—Ἡ γυνὴ ἐν Ρώμῃ κατὰ τὰς ἀρχαίας ἐπιγραφὰς (ὑπὸ κ. Παυλίνας Ραδέφσκη).—Τί ἐπιτρέπεται καὶ τί δὲν ἐπιτρέπεται. Χορὸς Β'. (ὑπὸ κ. Α. Σ.) —Ἐπιθεώρησις δημοτικῶν σχολείων.—Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά.—Ἑβδομαδιαῖον δελτίον.—Βιβλία καὶ περιοδικά.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλή.—Συνταγή.—Ἐπιφυλλίς.——Γνωστοποιήσεις.

ΧΟΡΟΣ ΚΥΡΙΩΝ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΙΣ

Πολλάκις καὶ ἐν σειρᾷ ὅλῃ ἄρθρων ἐγράψαμεν περὶ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν ἀπόρων τῆς πόλεως ἡμῶν κορασίων ὡς καὶ τῶν ἐλλείψεων τῶν δημοτικῶν ἡμῶν Παρθεναγωγείων, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης, ἥτις παρίστατο, ὅπως ἐπιτροπαὶ ἐκ Κυριῶν ἀναλάβωσι τὴν ἐποπτείαν τούτων.

Δυστυχῶς μετὰ μικρὰν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συγκίνησιν καὶ γενικὴν τῶν πάντων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιδοκιμασίαν, τὰ πράγματα ἔμειναν ὡς εἶχον, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι πᾶν καλὸν ἐν Ἑλλάδι βαίνει λίαν βραδέως, καὶ ὅτι τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ γυναικείου φύλου ζητήματα θεωροῦνται, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ἐπουσιώδη καὶ δευτερεύοντα.

Αἱ Κυρίαι ὅθεν τῆς πόλεως ἡμῶν, μεθ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, ἣν εἶχον νὰ συντελέσωσι καὶ αὗται κατά τι ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν μελλουσῶν τοῦ λαοῦ μητέρων μένουσιν ἄπρακτοι.

Καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἀλγεῖ, αἱμάσσει, θλίβεται ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει εἰς τὴν τύχην των τόσων ἀτυχῶν πτωχῶν κορασίων, εὐφυεστάτων, ὀργώντων πρὸς μάθησιν, ἀδυνατούντων ὅμως, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, νὰ φοιτῶσι τακτικῶς ἐν τοῖς σχολείοις ὁτὲ μὲν ἐλλείψει ἐνδυμάτων, ὁτὲ δὲ ἐλλείψει ὑποδημάτων, ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐλλείψει ἄρτου. *Ἡ κόρη μου λέγει ἡ μήτηρ, θέλει νὰ μάθῃ γράμματα. ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι πτωχή, δὲν δύναμαι ὅθεν νὰ διατηρῶ αὐτήν, ἵνα φοιτᾷ εἰς τὸ σχολεῖον· θὰ τὴν στείλω εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἵνα διὰ τῆς ἐργασίας της ἐνδύηται καὶ ὑποδύηται τοὐλάχιστον.*

Ἡ μικρὰ κλαίει, λυπεῖται, ζητεῖ νὰ τρώγῃ ἓν μόνον μικρὸν τεμάχιον ἄρτου, τὸ ἥμισυ τοῦ συνήθους, ἀρκεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ σπουδάζουσα. Ἀλλ' οἱ γονεῖς ἀνηλεῶς ὑπὸ τῆς ἐνδείας μαστιζόμενοι σπανίως ἐνδίδουσιν εἰς τὰς παρακλήσεις αὐτῆς. Καὶ ἡ ἀτυχὴς κόρη ἡ τόσον αἰσίως ἀρξαμένη τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ἡ μετὰ τόσης εὐτυχίας ὀνειροπολοῦσα μέλλον ἐξησφαλισμένον πως διὰ καταλλήλου ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς μορφώσεως, ἡ ἀτυχής, λέγομεν, διευθύνεται δακρύουσα ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἔνθα συνεχῶς θάπτεται πᾶσα περὶ εὐδαίμονος μέλλοντος ἐλπὶς αὐτῆς.

Ἀναπληροῦσαι κατὰ τὸ ἐνὸν τὴν τόσον ἐπαισθητὴν παρὰ τοῖς παρθεναγωγείοις ἔλλειψιν ἐπιτροπῶν Κυριῶν καὶ ἐπιθυμοῦσαι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τοὐλάχιστον πολλὰς τῶν ἀτυχῶν τούτων ἐγκαταλελειμμένων ὑπάρξεων νὰ ὑποστηρίξωμεν αἱ τῆς πρωτευούσης Κυρίαι, ἀναλαμβάνομεν τὴν διοργάνωσιν εὐεργετικοῦ χοροῦ, οὗ αἱ εἰσπράξεις διατεθήσονται ὑπὲρ τῶν ἄνωθι ἐκτεθέντων ἀναγκῶν τῶν ἀπόρων κορασίων.

Δέσποιναι τῆς πόλεως ἡμῶν εὐγενεῖς διακριθεῖσαι ἀείποτε ἐπὶ φιλανθρώποις αἰσθήμασι καὶ εἰς πᾶσαν εὐεργετικὴν πρᾶξιν πρωταγωνιστοῦσαι αἱ κκ. Ζωὴ Εὐ. Βαλτατζῆ, Σοφία Σχλῆμαν, Ζωὴ Π. Μανέτα, Αἰκατερίνα Δ. Καλλιφορνᾶ, Ζαχαρούλα Λαμνῆ καὶ Ἱππολύτη Βαλλώσῃ δικηγόρου μετὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κατέρχονται ἐν τῷ εὐγενεῖ ἀγῶνι τῷ ὑπὸ τῆς φιλανθρωπίας ὑπαγορευομένῳ, πεποιθυῖαι ὅτι πᾶσα γυνὴ καὶ ἰδίᾳ πᾶσα μήτηρ θέλει τὸ ἐπ' αὐτὴν συντελέσει εἰς ὅσον ἔνεστι μείζονα ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ τούτου.

Μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἐν τῇ φιλανθρώπῳ ταύτῃ ἑσπερίδι τὴν πρωτοβουλίαν ἔσχον Κυρίαι, ὅτι δὲ ἐκ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐπιτυχίας ἐξαρτῶνται ἴσως πολλὰ καλὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν κύκλον ἡμῶν.

Ὁ χορὸς οὗτος δὲν εἶναι συνάθροισις πρὸς ἐπίδειξιν πλούτου καὶ πολυτελῶν ἀμφιέσεων—διότι αἱ ἐνδυμασίαι ὡρίσθησαν αἱ τῶν ἐπισκέψεων συνήθεις ἐσθῆτες—ἀλλὰ σκοπεῖ ἰδίᾳ νὰ συναγάγῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ Κυρίας καὶ Κυρίους ἄνευ διακρίσεως κοινωνικῶν θέσεων ἢ πλούτου ἢ γένους, πρὸς ἐπίτευξιν διασκεδάσεως συνενούσης τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου, τὸ εὐγενὲς μετὰ τοῦ φιλανθρώπου.

Εἰς τὸ εὐγενὲς τῆς ἰδέας ταύτης ἀπιδῶν ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργὸς κ. Μανέτας λίαν προθύμως προσηνέχθη νὰ παραχωρήσῃ ἡμῖν τὰς τοῦ Βαρβακείου αἰθούσας· τῶν δαπανῶν δὲ τῆς διακοσμήσεως θέλομεν, ἐλπίζομεν, ἀπαλλαγῆ τῇ εὐγενεῖ παραχωρήσει τῆς διακοσμήσεως τῶν αἰθουσῶν παρὰ τοῦ κ. δημάρχου, ὅστις λίαν προθύμως ἀνέλαβε νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκατάθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ δοθησομένου δημοτικοῦ χοροῦ ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ καλὸν καὶ εὐγενὲς τοῦτο ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ κ. Μανέτα καὶ τοῦ κ. δημάρχου Ἀθηνῶν παράδειγμα θέλουσι μιμηθῆ καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀρχαί. Εὐχόμεθα δὲ ὅπως μετ' οὐ πολὺ εὑρεθῶμεν εἰς τὸ εὐχάριστον σημεῖον νὰ ἀναγράψωμεν ὀνομαστικῶς τὰς εὐγενεῖς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου χοροῦ ἐνεργείας. Πεπείσμεθα πρὸς τούτοις ὅτι αἱ συνάδελφοι ἐκεῖναι, αἱ τόσον εὐγενῶς ἐνθαρρύνουσαι καὶ ἐπιδοκιμάζουσαι πᾶν βῆμα τῶν Κυριῶν πρὸς τὴν πρόοδον, μετὰ σθένους θέλουσιν ὑποστηρίζει τὸν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων κορασίων εὐεργετικὸν τοῦτον χορόν.

Ὅσαι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ταῖς ἐπαρχίαις συνδρομητριῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσιν ἔστω καὶ μακρόθεν νὰ συμμετάσχωσι τῆς εὐγενοῦς ταύτης καὶ φιλανθρώπου πράξεως δύνανται νὰ ἀποστείλωσιν εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν τὴν συνδρομήν των. Τῶν ὀνομάτων τούτων κατάλογος μετὰ τῶν ἀποσταλέντων ποσοτήτων θέλει δημοσιευθῆ ἐν τε τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐφημερίσιν.

Τιμὴ εἰσιτηρίου ὡρίσθη δραχ. 6.

Η ΓΥΝΗ
ΕΝ ΤΗι ΑΡΧΑΙΑι ΤΡΑΓΩΔΙΑι

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Διὰ ταῦτα καὶ ἡ εὐτράπελος τῆς τραγῳδίας κασιγνήτη, ἡ ἱλαρὰ καὶ εὔθυμος Κωμῳδία ἔπλασεν, ὅτι αἱ γυναῖκες ἐπενόησαν ἵνα καταλάβωσι τὴν ἀρχὴν ἐν πᾶσι βεβαίως τοῖς σημείοις τοῦ βίου, ὅπως διορθώσωσι τὰ σφάλματα τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπαναφέρωσι τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τῆς εἰρήνης καὶ εὐημερίας, καὶ ποταμὸν ἀργυροδίνης ἐγχύσωσιν ἐν τοῖς οἴκοις, καὶ τὴν ἔγγαμον εὐδαιμονίαν ἀπολεσθεῖσαν διὰ τὸ κράτος τῶν ἀνδρῶν ἀποκαταστήσωσι.

Φαίνεται δ' ἐκ τούτου ὅτι καίτοι οὐδεὶς ἀκόμη τότε φιλόσοφος εἶχε πραγματευθῆ περὶ χειραφετήσεως τῆς γυναικός, οὐδ' ὁ Εὐριπίδης αὐτός, ὅστις πλέον πάντων τῶν ἄλλων περὶ γυναικὸς ἐσκέφθη, καὶ τὰς γυναῖκας φιλοσόφως ἐμελέτησε, τινὲς ὅμως ἐκείνων τῶν ὑποδούλων δεσποινῶν, εὐφυέστεραι φαίνεται, καὶ θαρραλεώτεραι ἤρξαντο τοιαύτας τινὰς ἰδέας νὰ συλλαμβάνωσι καὶ νὰ ἐκφράζωσιν ἐν ταῖς συναναστροφαῖς αὐτῶν ἴσως, καὶ ταύτας διακωμῳδῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον διδακτικῶς ὑποτυπῶν παρίσταται ἐν ταῖς θεσμοφοριαζούσαις αὐτοῦ ὁ εὐφυέστατος Ἀριστοφάνης.

Ἐπὶ τούτοις ἅπασιν ἄξιος πολλῆς παρατηρήσεως καὶ ὁ τρόπος καὶ ἡ φυσις αὐτὴ τῶν ἐκφραζομένων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγῳδίᾳ αἰσθημάτων. Ἐξ οὗ δηλοῦται καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑποδειχθεῖσα ὅλως ἀσήμαντος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ μητρικὴ τῆς γυναικὸς θέσις, δι' ὧν καὶ ἡ μορφὴ ταύτης ὡς μητρὸς ἐν τῷ δράμματι ἐκτραγῳδουμένη σφοδρ' ἀπευκταία καὶ ἀποτρόπαιος παρίσταται. Πᾶσαι ἐν γένει αἱ γυναῖκες ἐν τῇ ἀρχαιότητι πρὸς τὸν φυσικὸν αὐτῶν προορισμὸν καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ σωματικὸν ὀργανισμὸν αὐτῶν ἀποβλέπουσαι ἀσχάλλουσιν, ἄχθονται βαρέως, ὡσεὶ ἠναγκασμέναι ἵνα ποιῶσι τοῦτο οὐχὶ ἐκ τοῦ φυσικοῦ, τοῦ θείου, τοῦ ἀγαπητοῦ διὰ τὴν οὐρανίαν καταγωγὴν τοῦ νόμου τοῦ τεκνοποιεῖν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου, τοῦ θετοῦ, τοῦ πολιτικοῦ, ὃς τότε οὕτως εἶχε· καθ' ἃ καὶ ἐν τοῖς ἄνω εἶπον.

Ἡ νεαρὰ διὰ τοῦτο Ἰφιγένεια λέγει πρὸς τὸν φιλόδοξον πατέρα ζητοῦντα νὰ ὁδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν βωμὸν χάριν τῶν φιλοδόξων σχεδίων του (Ἰφιγ. ἐν Αὐλίδι 1234): «θέλεις «λοιπὸν νὰ μὲ θυσιάσῃς; οὐχί, σκέφθητι τὴν μητέρα μου, «ἥτις πρῶτον μετὰ πόνων μ' ἔτεκεν· καὶ νῦν θέλει ὑποστῇ «τὸν δεύτερον τοῦτον πόνον».—Ἡ μήτηρ ἑπομένως δακρύει διὰ τὸν υἱὸν θνήσκοντα καὶ ἀποδύρεται οὐδὲν ἄλλο ἐνθυμουμένη ἢ τὰς ὠδῖνας τοῦ τοκετοῦ· δὲν ἀποφασίζει ὅμως τὸν ἑτοιμοθάνατον Ἀδμητόν της νὰ σώσῃ ἐκ τοῦ Ἅιδου διὰ τῆς ἑαυτῆς θυσίας· διότι οὐδὲν περὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς του ζωῆς εἶχε φροντίσει ποτε ἡ μήτηρ ἐκείνη, οὐδ' ἡ στοργὴ αὐτῆς κατὰ συνέπειαν εἶχε συντραφῆ καὶ συναυξηθῆ μετὰ τῆς στοργῆς ταύτης. Διὰ τοῦτο δὲν πονεῖ, ὡς ἡμεῖς πονοῦμεν τὸ τέκνον της . . . . . .

. . . . . .

Οὐδεὶς δ' ἀγνοεῖ ὅτι ὅσῳ μᾶλλον ἐπιμελούμεθα τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων ἡμῶν, τόσῳ μᾶλλον ἀγαπῶμεν αὐτὰ καὶ ἀνταγαπώμεθα ὑπ' αὐτῶν. Ἡ δὲ ἔλλειψις περὶ ταύτην γεννᾶ ὡς ἐπὶ τὸ πλειστον ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη. . . . . .

. . . . . .

Διὰ ταῦτα καὶ οἱ ὀλοφυρμοὶ τῶν γυναικῶν ἐκείνων ὡς μητέρων καὶ συζύγων διὰ τὴν συμφορὰν καὶ τὸν θάνατον τῶν φιλτάτων εἰσὶν ὀξεῖς καὶ παράφροι, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ βαθεῖς καὶ ἀτελεύτητοι, διότι δὲν πηγάζουσιν ἐξ ἠθικῆς πηγῆς, ἀλλ' ἐξ αἰσθητικῆς μονον. Ὁμοιάζουσι πρὸς τὴν ὀδυνηρὰν κραυγὴν τῶν παιδιῶν, ἣν ἐκπέμπουσιν ὀξυτάτην, ὅταν κτυπήσωσι καὶ ἀλγήσωσιν, ἅμα δὲ παρελθόντι τῷ πόνῳ, τρέπονται εἰς ἄλλας ἀντιλήψεις καὶ ἐντυπώσεις, γελῶσι, παίζουσιν, εὐφραίνονται, ἐὰν τὰ ἐρεθίζοντα τὰς αἰσθήσεις των νέα ἀντικείμενα εἰσὶν εὐάρεστα εἰς αὐτὰ καὶ ἐνδιαφέροντα.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν οὐκ ἔχει οὕτως· ἡ μήτηρ εἶνε ἀληθὴς μήτηρ· κλαίει τὸ ἀγαπητόν της ἐκ τῶν μυχίων· οὐδαμῶς ἐνθυμεῖται τὰς ὠδῖνας· οὐδαμῶς θρηνεῖ τὴν ζωήν της ὡς ἡ Ἑκάβη· ἀλλὰ τὸ γλυκύτατον τῆς καρδίας της βλάστημα κλαίει· τὴν ἀπώλειαν χρυσοῦ μέλλοντος, νέας ὑπάρξεως ὀδύρεται· οὐδεμία ἐξ ἡμῶν μήτηρ ἐν ὀδυνηραῖς περιπτώσεσιν ἀναπολεῖ

τοὺς πόνους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς θλίψεις, ἃς ἐδοκίμασεν ὑπὲρ τῶν φιλτάτων, τεκοῦσα, θρέψασα περιθάλψασα καὶ νοσηλεύσασα αὐτά· ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὴν ζωήν της ἤθελε προτιμήσει ν' ἀνταλλάξῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἐκείνων.—Διότι καὶ πνευματικῶς ὅσον ἠδυνήθη καὶ ἠθικῶς ἀνέθρεψεν ὡς πρώτη αὐτὴ παιδαγωγικὴ ἐν τῷ οἴκῳ δύναμις· διότι ἐπόνησε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς των ζωῆς, τῆς αἰωνίου καὶ ἀθανάτου, ἢ ὑπὲρ τῆς σωματικῆς· καὶ ὁποία ἡ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις αὐτῆς διὰ τὸ εὖ ἠγμένον ἤδη τέκνον της, τοιαύτη καὶ ἡ λύπη καὶ ἡ ὀδύνη διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ.— . . . . .

. . . . . .

Οἱ δὲ ἄγριοι ἔτι λαοὶ καὶ πωλοῦσι τὰ τέκνα των, ὡς γνωστόν, διότι δι' οὐδεμιᾶς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς σχέσεως συνδέονται μετ' αὐτῶν καὶ ταῦτα μετ' ἐκείνων. Καὶ ἡ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ λοιπὸν τραγῳδίᾳ μήτηρ φαίνεται φιλόστοργος διὰ τὸν εἰρημένον λόγον. Καὶ ἡ ἀγάπη δὲ τοῦ τέκνου παραδόξως πως λαμπροτέρα ἐκδηλοῦται πρὸς τοὺς γονεῖς, ὡς εἴδομεν τῆς θρηνῳδίας λ. χ. τῆς ἡρῳδος Πολυξένης μᾶλλον βαθείας καὶ κατανυσσούσης τὴν καρδίαν ἢ τὴν τῆς μητρὸς Ἑκάβης ἀποχωριζομένης αὐτήν.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΣΑΠΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

Α'.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΗΣ.

Κάρμεν Σύλβα, ποιήτρια, μήτηρ καὶ βασίλισσα! Τοιοῦτος ὁ τριπλοῦς στέφανος ὁ ἐπαξίως τεθειμένος ἐπὶ τῆς εὐφυεστέρας ἴσως γυναικείας κεφαλῆς τοῦ 19ου αἰῶνος.

Κάρμεν Σύλβα εἶναι τὸ ψευδώνυμον τῆς συγχρόνου διασήμου συγγραφέως καὶ ποιητρίας **Ἐλισάβετ** βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας, θυγατρὸς τοῦ πρίγκηπος Ἑρμάνου, ὅστις ὑπῆρξε φιλόσοφος καὶ σκεπτικιστὴς καὶ τῆς Μαρίας πριγκηπίσσης Νάσσου.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Ἐλισάβετ ἐγεννήθη ἐν Neuvied τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1842. Ἀνάδοχοι αὐτῆς ἐγένοντο ἡ βασίλισσα τῆς Πρωσσίας Ἐλισάβετ καὶ ἡ μεγάλη δούκισσα τῆς Ρωσσίας ἐπίσης Ἐλισάβετ.

Ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας διεκρίνετο ἐπὶ γενναιοφροσύνῃ, εἰλικρινείᾳ, εὐφυΐᾳ καὶ ἀνεξαρτησίᾳ ἐμφύτῳ καὶ ὑπὸ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς ἐπιβαλομένῃ. Τὴν φυσικὴν αὐτῆς ζωηρότητα ἡ νεαρὰ τότε Ἐλισάβετ ἀπεικονίζει πιστῶς ἐν ἑνὶ τῶν διηγημάτων τοῦ Pelech ἐν τῷ προσώπῳ τῆς «Ur l a n d a».

Μόλις δεκαέτις ἠσχολεῖτο εἰς σύνθεσιν στίχων, δεκατετραέτις δὲ ἔγραψεν ὡραῖον καὶ τερπνότατον διήγημα. Ἡ πρὸς τὴν ποίησιν κλῖσις καὶ ἐνθουσιασμὸς αὐτῆς ἦν τοιοῦτος, ὥστε ἐν τῇ ποιητικῇ παραφορᾷ αὐτῆς καὶ ὁ θάνατος ἔτι αὐτὸς τῇ ἀπεικόνιζε ἰδανικήν τινα εὐτυχίαν. Ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις αὐτῆς ἦν ἐπίσης ἐνθουσιώδης, διετήρησε δὲ αὐτὴν μέχρι σήμερον ἀμείωτον καὶ ἐν ἡμέραις θλίψεως καὶ ἐν ἡμέραις χαρᾶς. Ἡ παίδευσις αὐτῆς ἦν ἐπιμεμελημένη, αὐστηρά, καὶ εὐρεῖα περιλαμβάνουσα σὺν ταῖς ἐπιστημονικαῖς αὐτῆς γνώσεσι καὶ τὴν ἐντελῆ ἐκμάθησιν τῆς Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Δεκαεξαέτις ἤδη ἠσχολεῖτο εἰς τὴν πολιτικήν, καίτοι οὐδὲν ἔθελγεν αὐτήν, ὅσον ἐγχώριον διήγημα ἢ ᾆσμα δημῶδες.

Ἡ πριγκήπισσα ἀνεπτύχθη ὡς κεκρυμμένον τοῦ ἀγροῦ ἄνθος ἐν τῷ ἐν Neuvied ὑπὸ τὸν τίτλον Monrepos μεγάρῳ τοῦ πατρός της, τῷ περιβαλλομένῳ ἔνθεν μὲν ὑπὸ ὡραιοτάτων δασῶν καὶ πεδιάδων, ἑτέρωθεν δὲ ὑπὸ σειρᾶς ὅλης ἡφαιστειωδῶν ὀρέων καὶ διασχιζομένῳ ὑπὸ τοῦ πολυκλάδου ποταμοῦ Wied. Ἡ πριγκήπισσα ἐνταῦθα ἦν ἀληθῶς ἐν τῷ στοιχείῳ της. Μεθ' ὅσης δυνάμεως ἡ φύσις ἐφαίνετο ἐξεγειρομένη περὶ αὐτήν, μετὰ μείζονος τοιαύτης ἡ νέα κόρη ἐνεθουσία καὶ ἦν εὔχαρις καὶ ζωηρά.

Διέσχιζε τὰς πεδιάδας ἀδιαφοροῦσα ἐὰν ἔβρεχεν, ἐχιόνιζεν, ἔπιπτον κεραυνοὶ ἢ ἐξεγείροντο καταιγίδες.

Τρεῖς θαυμάσιοι κύνες τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου συνώδευον αὐτὴν ἐν ταῖς ἀλλοκότοις καὶ παρατετολμημέναις ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς πεδιάδας ἐκδρομαῖς, ὑλακτοῦντες καὶ σφριγῶντες. Ἦσαν οἱ ἀχώριστοι αὐτῆς σύντροφοι, ἰδίᾳ μάλιστα ὁ εὐνούμενος αὐτῆς Μέντωρ. Τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως μαινόμενα ἢ ἠρεμοῦντα ὡμίλουν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς μὲ γλῶσσαν, ἧς τὸ μυστήριον αὐτὴ καὶ μόνη κατεῖχεν. Τὴν ἑσπέραν δὲ ἐν τῷ δωματίῳ αὐτῆς ἐπανέλεγεν αὕτη εἰς στίχους πᾶν ὅτι ἡ φύσις τῇ εἶχεν ἐμπιστευθῆ.

Δεκαεξαέτις ἤδη εἶχεν ὡραιότατον βιβλίον ἕτοιμον, ἐπεδίδετο δὲ μετὰ παραφορᾶς εἴς τε τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικήν. Πάντες οἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γνωρίσαντες τὴν τότε πριγκήπισσαν Ἐλισάβετ διετήρησαν ζωηροτάτην ἀνάμνησιν τῆς χαριεστάτης καὶ ἀγροτικῆς ζωηρότητος αὐτῆς, μετὰ τῆς ὡραίας ἐκείνης βαθείας καστανοχρόου κόμης της καὶ τῶν μεγάλων κυανῶν καὶ ἐκφραστικωτάτων ὀφθαλμῶν της. Χωρὶς νὰ εἶναι ὡραία ἔθελγε καὶ ἐμάγευε τοὺς περὶ αὐτὴν διὰ τῆς εὐφυεστάτης καὶ χαριεστάτης φυσιογνωμίας αὐτῆς. Οἱ περὶ αὐτὴν τὴν ἀπεκάλουν *ῥόδον τοῦ δάσους*. (Waldröschen).

Μετὰ μικρὰν περιοδείαν ἀνὰ τὴν Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Βερολῖνον ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ ἐπανελθοῦσα εἰς Monrepos ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν δύο νεαρῶν κορασίων καὶ ἑνὸς ἄρρενος. Πλὴν τούτου ἐπὶ τρεῖς καθ' ἑκάστην ὥρας ἀνεγίνωσκέ τι πρὸς τὸν ἀπόπληκτον πατέρα της, τὸ ὑπόλοιπον δὲ τῆς ἡμέρας ἠσχολεῖτο εἰς μελέτην μουσικῆς.

Κατὰ τὸ 1863 ἡ πριγκήπισσα Ἐλισάβετ μετέβη εἰς Ρωσσίαν μετὰ τῆς θείας αὐτῆς Ἑλένης, μεγάλης δουκίσσης τῆς Ρωσσίας. Ἐνταῦθα ὑπεχρεώθη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐθιμοτυπίας ἐπιβαλομένας ὑποχρεώσεις, παρουσιασθῇ δὲ εἰς τὰς αἰθούσας, ἔνθα διέπρεπε διὰ τὴν εὑρεῖαν αὐτῆς μάθησιν καὶ κρίσιν.

Ὁ μόνος ἄνθρωπος ὃν ἐν Ρωσσίᾳ ἐθεοποίει σχεδὸν ἦν ὁ Rubinstein, ὅστις καὶ ἔδωκεν αὐτῇ μαθήματα μουσικῆς. Περὶ τοῦ Rubinstein ἐξεφράζετο ὡς ἑξῆς περίπου: «*Ἡ συνείδησις τῆς μουσικῆς μου μηδαμινότητος ἀπέναντι αὐτοῦ μὲ κάμνει νὰ χάνω τὸ θάρρος μου. Νομίζει τις ὅτι τὸ ὄργανον ἐξαφανίζεται ὑπὸ τὴν παντοδυναμίαν του. Ἡ μουσική του*

ἀποκτέει στοργὴν, πάθος, ποίησιν, μαγείαν. Οὐδέποτε εἶδον, ἤκουσα ἢ ἠσθάνθην παρόμοιόν τι.

Ἐκ Ρωσσίας αὕτη μετὰ τῆς θείας αὐτῆς μετέβη εἰς Νεάπολιν, Ρώμην, Φλωρεντίαν, Παρισίους καὶ Σουηδίαν, ἔνθα καὶ ἐξέμαθε τὴν Σουηδικὴν, ἵνα εἰς τὸ πρωτότυπον ἀναγνώσῃ τὸ Frithiofs Sagas τοῦ Tegner. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀπεβίωσεν ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὃν ὑπερηγάπα καὶ διὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου αὕτη ἦν ἀπαρηγόρητος. Ἐπανῆλθεν ὅθεν παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ της, τὸ τελευταῖον δὲ τοῦ παρθενικοῦ βίου αὐτῆς ἔτος, αὕτη ὑπεδέχθη ὡς ἑξῆς:

«*Τίποτε ἄλλο ἢ ἔν μνημόσυνον διὰ τὸ θερμὸν καὶ ζωοποιὸν ἔτος, ὅπερ ἀπὸ τῆς χθὲς ἐνεταφιάσαμεν. Ἡ μόνη εὐχή μου διὰ τὸ νέον εἶναι ἡ εὐδοκίμησις τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου. Ὑγίαινε, σὺ ὡραῖόν μου ἔτος, καὶ σὺ νέον

ταλάντων μας, αἱ λοιπαὶ τάξεις πλήττουσι, μονοτονώτατα διερχόμεναι τὰς ἑσπέρας των. Οὐδεμία κίνησις, οὐδεμία ζωηρότης. Εὐνόητον λοιπὸν τυγχάνει μετὰ πόσης εὐχαριστήσεως θέλει ἀποδεχθῆ ἡ πλήττουσα αὕτη κοινωνικὴ τάξις τὸν εὐεργετικὸν χρόνον τῶν Κυριῶν, ἐν ᾧ ἀντὶ ἓξ μόνον δρ. καὶ ἄνευ δαπανῶν δι' ἐσθῆτας καὶ πλουσίας περιβολὰς θέλουσι διέλθει ἐν οἰκογενειακῇ, οὕτως εἰπεῖν, διαχύσει ὁλόκληρον μακρὰν ἑσπερίδα.

Ἐξωτερικά.

Αἱ γυναῖκες τῆς Δανίας. Αἱ ἐργάτιδες τῆς Κοπεγχάγης ἵδρυσαν κατ' αὐτὰς ἑταιρίαν ἀλληλοβοηθείας, ἧς μέχρι σήμερον ἐνεγράφησαν 1459 μέλη. Αὗται συνεδριάζουσι συνεχέστατα, ὁ δὲ διαπρεπὴς τῆς Δανίας καθηγητὴς κ. Brandés ἀναπτύσσει πρὸς αὐτὰς διαφόρους ὡραιοτάτας μελέτας καὶ θεωρίας. Πληθὺς ἄλλη γυναικείων Συλλόγων ἱδρύθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἔν τε τῇ πρωτευούσῃ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Δανιμαρκίας.

Ὁ ἐπισημότερος τῶν Συλλόγων τούτων ὁ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον διοργανωθεὶς ὑπὸ τὸν τίτλον «*σύνδεσμος τῶν προοδευτικῶν γυναικῶν*» φέρει χαρακτῆρα ἐντελῶς δημοκρατικόν. Δημόσιοι διαλέξεις καὶ συζητήσεις ἐν τῷ συλλόγῳ τούτῳ λαμβάνουσι χώραν δὶς τοῦ μηνός.

Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον.—Ἀπὸ τῆς 27ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 16ης Σεπτεμβρίου παρελθόντος ἔτους 210 ἀναφοραὶ ἐδόθησαν εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον, φέρουσαι ὑπογραφὰς 7.372 γυναικῶν, αἵτινες ζητοῦσιν, ὅπως συζητηθῇ τὸ ὑπό τινος βουλευτοῦ εἰσαχθὲν νομοσχέδιον ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος ψήφου τῆς γυναικός. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ Κυρίαι αὗται εἰς πλείστας τῆς Ἀγγλίας πόλεις ἀπέκτησαν ἤδη τὸ δικαίωμα ψήφου ἐν ταῖς δημοτικαῖς ἐκλογαῖς.

Βραβεῖα ἑταιρίας Ναυαγῶν.—Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν βραβείων τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Ἐθνικοῦ Συλλόγου τῶν Ναυαγῶν, τρία βραβεῖα ἀπενεμήθησαν εἰς Κυρίας, διακριθείσας ἐπὶ πρωτακούστῳ γενναιότητι: τὴν κ. Πωσὲ, ἥτις μετὰ καταπληκτικοῦ θάρρους, ἔσωσε τὰ ἀποπνιγόμενα τρία τέκνα αὐτῆς· τὴν δεσποινίδα Κομφορτίνη, ἥτις ἔσωσε τρεῖς φίλας της καὶ τὴν κυρίαν Βενοάν, ἧς τὰ κατορθώματα κατέστησαν ἀναρίθμητα.

Εἰρηνοδίκαι γυναῖκες. Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχει μεγάλη διεθνὴς ἑταιρία γυναικῶν, ἧς μέλη τινὰ ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὡς εἰρηνοδίκαι, λύουσαι πᾶσαν μεταξὺ γυναικῶν διένεξιν, χωρὶς ποσῶς νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰ κατάλληλα ἐπὶ τούτῳ δικαστήρια. Ἐπίτιμος πρόεδρος τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐξελέγη ἡ διάσημος κ. Ἄννα Σουάνβικ, ἡ δὲ κ. Μονίκα Μόγκαν διωρίσθη γενικὸς γραμματεύς. Τὸ σωματεῖον τοῦτο ἔχει ἰδίαν ἡμερησίαν ἐφημερίδα ἐκδιδομένην ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ὁμόνοια*». Πλουσιώτατον καὶ πολυτελὲς μέγαρον χρησιμεύει ὡς γραφεῖον τοῦ μεγάλου τούτου σωματείου.

Γυναῖκες βοτανικοὶ καὶ γεωπόνοι.—Ἡ ἑταιρία τῶν δημοσίων κήπων τοῦ Λονδίνου, ἐνέθηκε καὶ προσέφερεν εἰς τὴν γεωπόνον κ. Wilkenson καὶ εἰς τὴν βοτανικὴν κ. Svieken κόρην τοῦ διασήμου καθηγητοῦ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν 15 στρέμματα γῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν δημοσίου τοῦ λαοῦ κήπου. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως λόρδος Μάϋερ προσέφερεν αὐταῖς δέκα χιλιάδας λίρας στερλίνας, αἵτινες θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς πληρωμὴν τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγορὰν φυτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅτι οἱ ἐργάται θὰ ληφθῶσι μεταξὺ τῶν ἀέργων

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οὐδὲν ἀνθηρότερον, ροδεινότερον, ἑλκυστικώτερον τοῦ μικροσκοπικοῦ τῶν βρεφῶν στόματος. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀναμφιβόλως μήτηρ, ἥτις ἤθελεν ἀπωθήσει τοῦ στόματός της τὸ κοχλιάριον, ὅπερ τὰ τρυφερὰ τοῦ μικροῦ χείλη ἐπιπύλισαν·

Δὲν συμβουλεύομεν ὅμως αὐτὴν νὰ μεταβιβάζῃ καὶ ἀπὸ τὸ ἰδικόν της στόμα τὸ κοχλιάριον εἰς τὸ τοῦ μικροῦ. Διότι, ὡς ἄλλοτε ἐγράψαμεν, τὰ ἐν τῷ στόματι τῶν μεγάλων ἀπειράριθμα μικρόβια μεταρερόμενα εἰς τὰ τρυφερὰ τῶν μικρῶν γίνονται ἑστία ἀπείρων ἐνοχλήσεων, πολλάκις δὲ σοβαρῶν ἀσθενειῶν.

Μὴ λοιπὸν γεύησθε ἕκαστον κοχλιάριον τροφῆς τοῦ μικροῦ πρὶν ἢ δώσητε αὐτῷ τοῦτο. Μὴ ἐπιτρέπητε εἰς τὰς τροφοὺς νὰ ἀναμασῶσι σκληρᾶς οὐσίας καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν μεταβιβάζωσιν εἰς τὸ τοῦ μικροῦ. Ὁ μεμολυσμένος ἐκεῖνος σίελος καταστρέφει τὴν ὑγείαν τῶν παίδων. Ἀλλ' οὔτε ἐπιτρέπετε νὰ βρέχωσιν, ὡς συνήθως γίνεται, διὰ τοῦ σιέλου των μίαν ἄκραν τῆς ἐμπροσθέλας των, ὅπως καθαρίσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸ στόμα τοῦ παιδός. Τὸ μικρὸν αὐτὸ τίποτε συνεπάγεται πολλάκις τὴν διὰ παντὸς καταστροφὴν τῆς ὑγείας τῶν προσφιλῶν αὐτῶν ὑπάρξεων.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις Ἤρξατο καὶ πάλιν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ ῥήτορος καὶ δεινοῦ οἰκονομολόγου πρώην βουλευτοῦ Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδου Οἰκονόμου τὸ μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο πραγματευόμενον ζητήματα οὐ μόνον οἰκονομικά, ἀλλ' ἐν γένει κοινωνικὰ συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας ἡμῶν. Συνδρομὴ ἐτησία ἐν Ἑλλάδι δρ. 15 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 20.

Ἐφημερίς. Ἡ ἀπὸ δεκαπενταετίας ἐκδιδομένη «Ἐφημερὶς» τοῦ Κορομηλᾶ ἡ περιέχουσα πάντοτε ὕλην ἀρίστην ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ἡ ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς ἀείποτε φιλοξενοῦσα γλαφυρώτατα καὶ ἐμβριθέστατα ἄρθρα τῶν διασημοτέρων λογίων τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Φιλολογίας ἀνακαινίζεται κατ' αὐτάς. Τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἀναλαμβάνει ὁ κ. Ἀριστείδης Ρούκης, ἐξασφαλίσας διὰ τὰ διάφορα οἰκονομικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ζητήματα τὴν συνεργασίαν διαφόρων διασήμων εἰδικῶν ἀρθρογράφων.

Καλλιτεχνικὴ Πινακοθήκη τῆς «Ἑστίας». Ἐξεδόθη καὶ τὸ δον φυλλάδιον τοῦ γ'. μέρους τῆς καλλιτεχνικῆς πινακοθήκης τῆς «Ἑστίας». Περιεχόμενα ἀμιμήτου κάλλους καὶ τέχνης εἰσίν: ἀ. Ἐκφραστικωτάτη εἰκὼν Νεαπολίτου παιδός.—β'. Χαιρετισμὸς πρὸς τοὺς τραυματίας, εἰκὼν συγκινητικωτάτη.—γ'. Πολὺ ἀργά.—δ'. Ποίμνιον ἐν χειμῶνι.—ἐ. Ἀπόκρεως ἐν Βενετίᾳ.—ς'. Παρὰ τὴν ἀκτήν. Ποία κυρία καλλιτέχνις ἢ ἁπλῶς φιλόκαλος δὲν θὰ θελήσῃ ν' ἀποκτήσῃ τόσας ὡραίας εἰκόνας ἀντὶ δρ 2 καὶ 50.

Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη. Τὸ 7ον βιβλίον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης εἶναι μετάφρασις τῆς ὡραιοτάτης τραγῳδίας τοῦ Σχίλλερ «Λουΐζα Μύλλερ» ἤτοι ραδιουργία καὶ ἔρως. Ἡ μετάφρασις εἶναι ἐπιτυχεστάτη καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἔργου κατάλληλος.

Βηλαρᾶ ποιήματα. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ κ. Σακελαρίου τὸ 3ον βιβλίαριον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ λαοῦ περιέχον τὰ ὡραιότατα τοῦ Βηλαρᾶ ποιήματα εἰς δημώδη γλῶσσαν· τιμᾶται ἀντὶ 50 μόνον λεπτῶν.

Ἐθνικὸν δραματολόγιον. Ἐξεδόθησαν ἐν Ὀδησσῷ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Σ. Πέρβελη: δρᾶμα πρωτότυπον οἰκογενειακὸν ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ ὄνειρον, καὶ τραγῳδία ἐπίσης πρωτότυπος ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Δραματουργός.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ.—Ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ὁμογενὴς κ. Δούμπας ἀνέλαβεν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐπιχρωμάτισιν καὶ διὰ λαμπροτάτων εἰκόνων ἐξωραΐσιν τῆς ζωηφόρου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημείου.

ΓΑΛΛΙΑ.—Ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσαγγελέως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Οὐίλσωνος οὗτος ἐζήτησε τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ κώδηκος τοῦ τιμωροῦντος τὰς δολίας πράξεις καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν.—Ὁ κ. Δελαπόρτ βουλευτὴς διωρίσθη ὑφυπουργὸς ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.—Κατὰ τηλεγράφημά τι ἐκ Βιέννης λέγεται ὅτι ἐπιτροπὴ Μακεδόνων ἀπεστάλη εἰς Σόφιαν, ὅπως παρακαλέσῃ τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον νὰ παράσχῃ αὐτονομίαν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ Ρωσσία ἐπιθυμεῖ ὅπως αἱ δυνάμεις κηρύξωσιν ὅτι ἡ ἡγεμονεία τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου ἀντιβαίνει εἰς τὴν Βερολίνειον συνθήκην.

ΡΩΣΣΙΑ. — Διακοίνωσις ἀπηυθύνθη παρὰ τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Γερμανίαν, Αὐστρίαν καὶ Τουρκίαν Διὰ τῆς διακοινώσεως ταύτης προσκαλοῦνται αἱ ἀνωτέρω δυνάμεις, ὅπως συμβουλεύσωσι τὴν Τουρκίαν νὰ δηλώσῃ ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος εἶναι σφετεριστὴς καὶ νὰ διατάξῃ αὐτὸν νὰ καταλείπῃ τὴν βουλγαρίαν. Ἡ Ρωσσία, καθ' ἃ τηλεγραφοῦσι, παρεκλήθη παρὰ τῆς Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας νὰ ὑποδείξῃ τὸν διὰ τὸν Βουλγαρικὸν θρόνον ὑποψήφιον ἡγεμόνα καὶ τὰ ληπτέα μέτρα, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἠρνεῖτο νὰ ἀπέλθῃ τῆς Βουλγαρίας.

ΑΓΓΛΙΑ.—Ἀπαντῶν ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑφυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐπερώτησίν τινα ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ, εἶπεν ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδεμίαν ἀνέλαβεν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας καὶ ὅτι αἱ πρὸς τὴν Γαλλίαν σχέσεις της εἰσὶν ἐξαίρετοι.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κὰν Μ. Ρ. Κύμην. Τὰ καθυστερήσαντα φύλλα, ὡς ἐκ τῆς μὴ ἐγκαίρου εἰδοποιήσεως περὶ ἀπομακρύνσεώς σας ἐκ τοῦ Παρθεναγωγείου, ἐδόθησαν τῷ ὑμετ. ἀδελφῷ.—Κὰν Μ. Τ. Β. Ἀλεξάνδρειαν. Ἀνατυπωθέντες ἀριθμοὶ ἀποστέλλονται.—Κὸν Σ. Β. Λέοβαν Βεσσαραβίας. Σῶμα ἀπεστάλη κ. Α. ἡμερολόγια ἐπίσης· ἀντίτιμον ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν μέριμναν.—Κὰν Β. Β. Καρλοβάσιον Σάμου. Δέκα τρία σώματα ἀποστέλλονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως. Εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ εὐγενεῖ συμπράξει.—Κὸν Ν. Β. Σουλινᾶ. Ἀποστείλατε ἀντίτιμον, διότι μᾶς καθυστεροῦνται πολλὰ ἐκ Σουλινᾶ.—Κὰν Μ. Χ. Δ. Φολέγανδρον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἓν ἡμερολόγιον ἀπεστάλη· ἤδη ἀποστέλλονται ἐννέα μετὰ ἀρ. 28.—Κὰν Ε Μ. Μεσολόγγιον. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη.—Κὰν Ε Α. Σπάρτην. Χρήματα ἐλήφθησαν—Κὸν Ι. Π. Ρύθειον. Φύλλα ἀποστέλλονται τακτικώτατα.—Κὸν Ν. Κ. Ι. Ἀργοστόλιον. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἡμερολόγια ἀπεστάλησαν ὡς καὶ φύλλα νέαις συνδρομητρίαις· εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ τῇ εὐγενεῖ μερίμνῃ. Φροντίσατε περὶ ἀποστολῆς συνδρομῶν νέων συνδρομητριῶν.—Κὰν Α. Κ. Θ. Ὕδραν. Συμβουλὰς δίδομεν πάντοτε συμφώνους πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν συνδρομητριῶν ἡμῶν ζητουμένας. Ἀπείρους τοιαύτας, ἰδίως περὶ κόμης, πιτυριάσεως κ.ἄ. εὑρήσετε ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ ἡμῶν. Κὸν Ἀξιωματικὸν Ἀθήνας. Διότι ἀνωτέρα πάσης ἄλλης σύστασις εἶναι ὁ τίτλος, ὃν ἡ πατρὶς κατόπιν αὐστηρᾶς δοκιμασίας παραχωρεῖ αὐτῷ.—Κὰν Π. Ν. Β. Τρίπολιν. Οὐδὲν ἐλάβομεν. Ἡ ἐπιστολή σας ἦτο συστημένη; Tubereuse. Βεβαίως ὁ σάπων εἶναι βλαβερώτατος διὰ τὸ πρόσωπον.—Κα. Β Π. Κων)πολιν. Ἐξακολουθήσατε ἀσκουμένη· ἀποστέλλετέ μοι τὰ δοκίμιά σας καὶ τὸ τελειότερον καὶ ἐπιτυχέστερον θέλει εὐχαρίστως δημοσιευθῆ. Εὐγνωμονῶ διὰ τὰς ὑπερβολικῶς κολακευτικὰς κρίσεις σας.—Κὰν Σ. Π Α. Βραΐλαν. Ἅμα τῇ ἀνατυπώσει ἀποσταλήσονται ὑμῖν. Ὑπὸ ποῖον ὄνομα ἐνεγράφητε ἐνταῦθα;—Κὰν Μ. Π. Κέρκυραν. Εὐχαριστοῦμεν· γράφομεν πρὸς τὸν κ. Ε. Δ.—Κὰν C. G. Mansourah. Πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτὴν ἡμῶν κ. Ορφανίδην φαρμακοποιόν.—Κὰν Μ. Ξ Βουκουρέστιον. Τὸ ποίημά σας εἶναι ὡραῖον, ἀλλὰ πολὺ μακρὸν διὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» εὐαρεστήθητε νὰ ἀποστείλητε ἡμῖν συντομώτερόν τι καὶ θέλει εὐχαρίστως δημοσιευθῆ. Εὐγνωμονῶ διὰ κολακευτικωτάτην ἐπιστολήν.—Κὰν Δ. Μ. Μασσαλίαν. Ἡ ἐπιδοκιμασία προσώπου τοιαύτης ἀξίας παρέχει ἡμῖν ἄπειρον θάρρος. Γράφομεν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Ἀναμένομεν διατριβὴν φίλης Α.—Κὰν Ζ. Κ. Σύρον. Χρήματα καὶ ἄρθρον ἐλήφθησαν· δὲν

— 2 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 2 —

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΪ

I

Ἐντεῦθεν ὁ Ροβέρτος Βρικὲ—οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ κατάσκοπος—μετέβη εἰς τὸ ἑστιατόριον, οὗτινος ἡ διακόσμησις ἦτο καθαρὰ μὲν, ἀλλὰ σχεδὸν πενιχρὰ, μοναχική.

Ὁ κλέπτης μας ὕψωσε τοὺς ὤμους. Ἐσωτερικὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐψιθύρισεν. Ἴδωμεν τὸ ὑπνοδωμάτιον.

Ἡ ἁπλότης ἦτον ἡ αὐτή· κλίνη σιδηρᾶ στενὴ, μεθ' ἑνὸς μόνου στρώματος. Παραπετάσματα ἐκ πρασίνου μαλλίνου ὑφάσματος ἐκάλυπτον τὴν γυμνότητα τῶν δύο παραθύρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχεν ἱματιοθήκη καρύνη. Παρὰ τὴν κλίνην μικρὸν γραφεῖον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ξύλου· τέσσαρες ἕδραι, δύο ἀνακλιντῆρες, καὶ μία βιβλιοθήκη μετ' εὐαρίθμων τόμων βιβλίων συνεπλήρουν τὸν διάκοσμον τοῦ ὑπνοδωματίου τούτου.

Ἐπὶ τῆς ἑστίας ὡρολόγιον ἐκ μαύρου μαρμάρου συνοδευόμενον ὑπὸ δύο ὁμοίων κηροπηγίων. Οὐδαμοῦ κάτοπτρον, ἀλλὰ μαγικὴ εἰκὼν τοῦ ἐσταυρωμένου, ἐκ παλαιοῦ κιτρίνου ἐλεφαντόδοντος, περιβαλλομένη ὑπὸ ὡραίου πλεσίου ἐκ μέλανος βελούδου καὶ παρὰ τὴν κλίνην προσευχητήριόν τι ἐκ ξύλου παλαιᾶς δρυὸς μικρᾶς ἀξίας.

Ἰδοὺ ἡ κατοικία τοῦ νέου ἱερέως... ψυχρά... γυμνή! Καὶ ὅμως θὰ ἔμενα εὐχαρίστως ἐν αὐτῇ. Ἀλλ' ἐγώ, εἶπε μετὰ πικρίας, ἐξωρίσθην τῆς ἐκκλησίας, διότι μοὶ ἤρεσκον αἱ ὡραῖαι μετανοοῦσαι πλέον ἴσως τοῦ δέοντος. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀντὶ νὰ μὲ προστατεύσῃ... με ἐγκατέλειψε. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κλέπτης. Ὡραία θέσις, ἀγιώτατε πάτερ!! Ἀλλ' ἴδωμεν· θὰ εὕρω τίποτε ἐδῶ. Δὲν πρέπει τις νὰ κρίνῃ τοὺς κυρίους τούτους ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν μόνον.

Τέλος, εἶπεν, ἀρκεῖ ἡ φιλοσοφία. Εἰς τὸ ἔργον. Δὲν θὰ εὕρωμεν βεβαίως Καλλιφορνίαν ἐνταῦθα, ἀλλὰ τίς οἶδε; Παρὰ τοῖς καλογήροις εὑρίσκει τις πάντοτε πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν προσδοκᾷ. Δῶρα τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν καὶ τόσα..... Καὶ λέγων ταῦτα διηυθύνθη πρὸς τὸ ἐν τῷ ἑστιατορίῳ ὀψοφυλάκειον, ὅπερ ἤνοιξε καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὗρε ἥμισυν ἄρτον, τεμάχιον τυροῦ καὶ φιαλίδιον κατὰ τὸ ἥμισυ πεπληρωμένον οἴνου. Οἰκονόμος ὁ παπᾶς, εἶπεν ὁ Βρικέ. Ἄρτον δευτέρας ποιότητος καὶ οἶνον 70 λεπτῶν. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἔκαμα μίαν τρύπαν εἰς τὸ νερό.

Ἤνοιξε τὰς συρτοθήκας, ἐξήτασε τὰ μαχαιροπήρουνα, καὶ μετ' ἀπογοητεύσεως ἐπανέθηκεν αὐτὰ εἰς τὴν θέσιν των. Ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιον καὶ ἐξετάσωμεν τὴν ἱματιοθήκην. Ἄφθονα καὶ κατάλευκα ἐσώρρουχα ἦσαν ἐν κανονικωτάτῃ παρατάξει τεταγμένα ἐν τῇ ἱματιοθήκῃ, ἐντὸς μικρᾶς δὲ συρτοθήκης δέσμη χαρτονομισμάτων τοποθετημένη ἐπὶ γραμματίου τῆς τραπέζης εἰς τέσσαρα ἐπτυγμένου.

Ὁ κλέπτης ἀριθμήσας μετ' ἀπληστίας τὰ χαρτονομίσματα συνεπέρανε: Ἑκατὸν ὀγδοήντα τέσσαρα φρ. μόνον. Ὁ ἀββᾶς μου εἶναι βεβαίως φανατικός τις. Ἀντὶ δὲ νὰ μεταβῇ εἰς Κίναν, ὅπως κατηχῇ τοὺς Κινέζους μένει ἐδῶ καὶ ἀνησυχεῖ τὸν κόσμον.

ἔσχον καιρὸν νὰ ἐξ-τάσω αὐτό.—Καν L. G. Παρισίους. Ἐλήφθη. Πταίετε ὑμεῖς καὶ οὐχὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐκείνην ἐν τῷ ἡμερολογίῳ. Γράφω.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» εὐχαριστοῦσα τὰς ἀπανταχοῦ πολυπληθεῖς συνδρομητρίας αὐτῆς, αἵτινες ἀθρόαι καὶ μετὰ προθυμίας ἔσπευσαν καὶ σπεύδουσιν εἰς ὑποστήριξιν, τῆς Ἐφημερίδος ταύτης, ὑπενθυμίζει αὐταῖς ὅτι τὴν 8ην Μαρτίου ἐ. ἔ. εἰσέρχεται εἰς τὸ β'. ἔτος, καθ'ὃ πέποιθεν ὅτι ἴσης καὶ μείζονος θέλει τύχει παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδων ὑποστηρίξεως. Παρακαλεῖ δὲ αὐτάς, ὅπως πρὸ τῆς 8ης Μαρτίου δηλώσωσι τῇ διευθύνσει, ὅτι καὶ διὰ τὸ β'. ἔτος ἔσονται συνδρομήτριαι, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου

Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Κυρριῶν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὡς ἑξῆς: Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ὑπὸ τοῦ κ. Τρ. Καλογεροπούλου. Helbik Han No 5 Ἐν ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΙ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σακελλαρίου. Ἐν ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ὑπὸ τοῦ κ. Λάμπρου Ἐνυάλη διερμηνέως τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου. Ἐν ΒΑΡΝΗι ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γουναροπούλου. Ἐν ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῳι ὑπὸ τοῦ κ. Π. Καραβία. Ἐν ΓΙΟΥΡΓΕΒῳ ὑπὸ τῆς κ. Ἀλεξ. Σπάθη. Ἐν ΒΡΑΙΛᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Κουτσαλέξη. Ἐν τῇ λοιπῇ ΡΟΥΜΑΝΙΑι ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Γερογιάννη. Ἐν ΟΔΗΣΣῳ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μάλτου. Ἐν ΒΕΡΔΙΑΝΣΚΑι, ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Στάμπα. Ἐν ΜΟΣΧᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Γεωργιάδου. Ἐν ΤΑΙΓΑΝΙῳ ἐπὸ τοῦ κ Ν. Δηβάρη. Ἐν ΣΜΥΡΝΗι ὑπὸ τῶν κ. κ. Καμπάδη καὶ Δημητριάδου Βιβλιοπωλῶν. Ἐν ΧΙῳι. ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μικρούδη. Ἐν ΛΕΥΚΟΣΙΑι ὑπὸ τῆς κ. Παρούτη καὶ τοῦ κ. Νικοπούλου. Ἐν ΛΕΜΗΣΣῳ ὑπὸ τῆς κ. Λοϊζιάδος καὶ τοῦ κ. Παλαιολόγου. Ἐν ΛΑΡΝΑΚΙ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Πιερίδου. Ἐν Αι Βος ΣΑΜΟΥ, ὑπὸ τῆς κ. Β. Τσίμη. Ἐν ΚΑΡΛΟΒΑΣΙῳι ΣΑΜΟΥ ὑπο τῆς κ. Β. Βαρβούνη. Ἐν ΜΑΓΧΕΣΤΡΙΑι ὑπὸ τῆς κ. Ὑπατίας Στάμπα, Ἐν ΒΕΡΟΛΙΝῳι ὑπὸ τῆς κ. Φ. Φουντουκλῆ. Link Strass 31 Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ὑπὸ τῆς κ. Κάντα. Rue des trois Rornes 19. Ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑι ὑπὸ τοῦ κ Ἐμμ. Ὀρρανιδου φαρμακοποιοῦ. Ἐν ΚΑΙΡῳι ὑπὸ τῶν κ. κ. Ι Μπουαφᾶ καὶ Ἐμμ. Παπαδάκη φαρμακοποιοῦ, Ἐν ΖΑΓΑΖΙΚΙῳι ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Μικροῦ. Ἐν ΒΕΝΧΑι ὑπὸ τῆς κ. Ε. Στάμπα. Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Ζαχαριάδου. Ἐν ΡΕΘΥΜΝῳι ὑπὸ τοῦ ὑποπροξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐμμ. Πετυχάκη. Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙῳι ὑπὸ τοῦ κ.Πέτρου Λυδάκη συντάκτου τοῦ Μίνωος.Ἐν ΣΕΡΡΑΙΣ ὑπὸ τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Βιτάλη. Ἐν ΚΑΒΒΑΛᾳ ὑπὸ τῆς κ. Ἑλένης Κοκκινᾳ. Ἐν ΔΕΔΕΑΓΑΤΣ ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Χαροκόπου. Ἐν ΜΙΝΙΑι ὑπὸ τοῦ κ. Α. Πομόνη προξενικοῦ πράκτορος.

Ἐν λοιπαῖς δὲ πόλεσι ὑπὸ τῶν διευθυντριῶν τῶν Κεντρικῶν Παρθεναγωγείων.

Παρὰ ταῖς κυρίαις καὶ τοῖς κυρίοις τούτοις εὐγενῶς προσενεχθεῖσι νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ἡμᾶς ἐγγράφονται συνδρομηταί. Ἐτησία συνδρομή: διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσὰ ὀκτώ, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δραχμὰς πέντε.

Τὰ ἠλεκτρο-γαλβανικὰ Μετάλλια Richardson, ἡ ἀληθὴς αὕτη Πανάκεια, ἅτινα καθαρίζουσι τὸ αἷμα, τακτοποιοῦσι τὴν κυκλοφορίαν αὐτοῦ, ἀνακουφίζουσι τοὺς τε νευρικοὺς καὶ ρευματικοὺς πόνους, ἐνδυναμώνουσι τὰ ἀδύνατα μέλη τοῦ σώματος κτλ κτλ. κτλ. πωλοῦνται εἰς τὸ «Γενικὸν Πρακτορεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῶν Προμηθειῶν» Α. Βασιλικοῦ, ὁδὸς Ὀφθαλμοϊατρείου ἀριθ. 8 παρὰ τῇ ὁδῷ Σταδίου. Εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Ρήγα Ποφάντη ὁδὸς Παρθεναγωγείου ἀριθ. 12 καὶ εἰς τὸ ἐν Πάτραις κατάστημα Ν. Γ. Κάββουρα.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ζητήσατε τὰς ἐγκυκλίους αὐτῶν, αἵτινες παραχωροῦνται δωρεάν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὡραιότατον παραπέτασμα Κεντήσατε ἐπὶ δικτυωτοῦ, ὅπερ μετὰ λεπτοῦ σπάγκου κατασκευάζετε λεπτὸν καὶ ὡραῖον ἑλληνικὸν σχέδιον. Προσαρμόσατε μετὰ ταῦτα μεταξὺ τῶν λωρίδων τούτων τοιαύτας ἐκ peluche ἢ ὁλοσηρικοῦ καὶ θὰ ἔχητε κομψότατον παραπέτασμα. Ἵνα προλάβητε καὶ ἐμποδίσητε τὸ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου ὑποκίτρινον τῶν τριχάπτων χρῶμα πρὶν ἢ συναρμολογήσητε αὐτά, βυθίσατε ἐντὸς μίγματος ἐξ ὕδατος, κόμμεως καὶ κόνεως μαγνησίας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ὀξάλμη ποικίλη. Κόψατε ἓν κρόμμυον καὶ τινα κοκκινογούλια ἐψημμένα εἰς τὸν φοῦρνον καὶ καθαρισμένα. Προσθέσατε κουνουπίδι βραστόν,σέλινον φασόλια βραστά. Ρίψατε ἅλας, πέπερι καὶ ὀλίγην μουστάρδαν. στολίσατε τὴν σαλατοδόχην σας διὰ πρασίνων φύλλων μαρουλίου καὶ καλὴν ὄρεξιν.

(Ἐν τοῦ ἡμερολογίου τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

Ἐπεσκέφθη ἀλληλοδιαδόχως πᾶσαν γωνίαν, πᾶσαν θήκην, ἀλλ' οὐδὲν εὗρεν ἢ χρυσοῦν τι ὡρολόγιον, ὅπερ ἡτοιμάζετο νὰ τοποθετήσῃ ἐν τῷ θυλακίῳ του. Πλὴν ἰσχυρὸς τοῦ κώδωνος ἦχος ἐσταμάτησε τὸν κλέπτην μὲ τὴν χεῖρα προτεταμένην.

II

Γραμματοκιβώτιον

Διάβολε, εἶπεν ὁ Ροβέρτος· ἐπισκέψεις ἔρχονται· αὐτὸ δὰ δὲν τὸ ἐπερίμενα. Ὁ κώδων ἤχησεν ἐκ νέου καὶ ὁ κλέπτης μας ἤρξατο ἀνησυχῶν σπουδαίως.

Βαδίζων μὲ ἐλαφρότητα γαλῆς ἔφθασε βραδέως καὶ ἀθορύβως μέχρι τῆς θύρας. Την στιγμὴν δὲ ἀκριβῶς καθ' ἣν οὗτος ἔθετε τὸν ὀφθαλμόν του ἐπὶ τῆς ὀπῆς, ὁ κώδων ἐκρούσθη ἐκ τρίτου.

Κατάρα! διενοήθη ὁ κλέπτης ὠχριῶν. Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀββᾶς ἔχει δώσει συνέντευξιν πρός τινα καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐπανέλθῃ προσεχέστατα. Καὶ πῶς νὰ φύγω! Τὴν τελευταίαν ταύτην σκέψιν του συνώδευτε θροῦς χάρτου προστριβομένου ἐπὶ τοῦ σανιδώματος καὶ μετὰ κόπου διολισθαίνοντος μεταξὺ τῆς θύρας καὶ τῆς τοῦ σανιδώματος χαράδρας.

Ἐπιστολή, ἐψιθύρισεν ὁ Βρικὲ, ἀτενίζων πρὸς τὰ κατω καὶ ἀνακτῶν τὸ θάρρος του.

Ἔκυψε βλασφημῶν τὸν διαταράξαντα ἀδίκως τὴν ἡσυχίαν του καὶ λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω τὴν ἐπιγραφὴν, φέρουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἱερέως, τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς οἰκίας του· ἔν τινι δὲ τοῦ φακέλλου γωνίᾳ προσετίθετο ἡ λέξις «*Λιαν κατεπεῖγον*».

Ὤ! ὤ! ὤ! Κατεπεῖγον. Τὸ γράψιμον μοὶ φαίνεται γυναικεῖον. Ὁ ἱερεύς μας φαίνεται ὅτι διάκειται κάλλιστα πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον. Διὰ τοῦτο δὲν εἶναι οὔτε λαίμαργος, οὔτε φιλάργυρος ὁ αἰδεσιμώτατος. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ἐμπεριεκλείεται ἴσως μυστικὸν, ὅπερ θέλω δυνηθῆ νὰ ἐκμεταλλευθῶ. Δυστυχία εἰς τὸν καλόγηρον, ἐὰν παρεξέκλινε τῶν καθηκόντων του. Θὰ φανῶ ἀμείλικτος, ὅτον ἐφάνη πρὸς ἐμὲ ὁ πανιερώτατος δεσπότης μας. Θὰ κάμω ἓν σκάνδαλον φοβερόν.

Καὶ ὁ Ροβέρτος Βρικὲ μὲ ὕφος σαρδονικὸν καὶ ἀπειληπτικὸν ἔσχισε τὸν φάκελλον, ἐξήγαγε τὴν ἐπιστολὴν, ἀνέπτυξεν αὐτὴν καὶ ἀνέγνω τὰ ἑπόμενα:

«*Ἀγαπητέ μοι Ὀρέζιμε,*

Μὴ λησμονῆς τὴν ὑπόσχεσίν, ἣν μοὶ ἔδωκας σήμερον τὴν πρωΐαν. Εἰς σὲ ἔχω ἀναθέσει ἅπασαν τὴν ἐλπίδα μου . . . . εἶμαι δὲ κατεστραμμένος,ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃς. Σπεῦσον λοιπόν· ὕπαγε ἀφεύκτως εἰς Σαὶν-Μανδέ. Ἀπόψε πρὸ τῆς ἑνδεκάτης ἀνάγκη νὰ ἔχω τὰς δέκα πέντε χιλιάδας φρ.

«Θὰ σὲ ἀναμείνω τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τὸ δωμάτιόν σου.—Συγχώρησόν με, λυπήσου με καὶ σῶσόν με.

Ὁ σὸς Γιαβερτος Βερνιε».

Ἄ! ἐψυθύρισεν ὁ κλέπτης ξύων τὸ οὖς του. Ἠπατήθην· Γιλβέρτος Βερνιέ. Συγγενής τις, ἀδελφὸς ἴσως, πρὸς ὃν ὁ Ἀββᾶς θὰ φέρῃ τὴν ἑσπέραν ταύτην εἴκοσι χιλιάδας φρ. Λαμπρὰ ὑπόθεσις! ἀξίζει βεβαίως περισσότερον τῶν ὀλίγων κερματίων, ἅτινα εὗρον ἐνταῦθα.

(ἀκολουθεῖ)